

تأثیر اثربخشی آموزش حل تعارض بر بهبود کفایت‌های اجتماعی در دانش‌آموزان با اختلال نقص توجه و بیش‌فعالی

مریم حسن‌پور^{۱*}، فاطمه بیانفر^۲

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد، رشته مشاوره گرایش مشاوره مدرسه، دانشگاه پیام نور سمنان، ایران.

^۲ استادیار، دکتری روانشناسی، عضو هیئت‌علمی دانشگاه پیام نور سمنان، ایران.

چکیده

پژوهش حاضر با هدف تأثیر اثربخشی آموزش حل تعارض بر بهبود کفایت‌های اجتماعی در بین دانش‌آموزان با اختلال نقص توجه و بیش‌فعالی در سال تحصیلی ۹۶-۹۷ پرداخته شده است. روش پژوهش در تحقیق موردنظر به صورت نیمه آزمایشی و به صورت طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون با گروه پیگیری می‌باشد. جامعه آماری پژوهش حاضر دانش‌آموزان پسر و دختر پایه دوم، سوم و چهارم ابتدایی مدارس سطح شهر کوهدشت می‌باشد، تعداد ۱۹ دانش‌آموز با اختلال نقص توجه-بیش‌فعالی انتخاب و در دو گروه آزمایش و کنترل تقسیم‌بندی شدند. برای جمع‌آوری اطلاعات از دو ابزار پرسشنامه کفایت اجتماعی فلنر و پرسشنامه علائم مرضی کودکان (فرم والدین) استفاده شده است. ضمناً آزمودنی‌ها به صورت گروهی در یک برنامه آموزشی در ۱۰ جلسه آموزش‌های لازم را در مورد آموزش حل تعارض به شیوه گروهی را دیدند. یافته‌های پژوهش نشان داد که بین نمرات کفایت اجتماعی و مؤلفه‌های آن در مراحل پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری باهم تفاوت معناداری وجود دارد.

واژه‌های کلیدی: آموزش حل تعارض، کفایت‌های اجتماعی، اختلال نقص توجه-بیش‌فعالی.

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۴، شماره ۲/۱، تابستان ۱۳۹۷، صفحات ۱۴۵-۱۳۴